

KÄK

1/2001

KÄK

Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen
Osakunnan jäsenlehti
Perustettu 1930
ISSN 0786-0315

JULKAISIJA

Turun Yliopiston Savo-Karjalainen
Osakunta ry.
Rehtorinpellonkatu 4-6 B
20500 Turku
Puh. 02-232 8391
e-mail: sko@utu.fi
WWW: <http://org.utu.fi/tyyala/sko>

TOIMITUS

Päätoimittaja

Timo Raunio

Toimittajat

Johanna Nousiainen
Riikka Peltonen
Lotta Penttinen
Matleena Pesonen
Saila Tykkyläinen

Art Director

Timo Raunio

Painosmäärä 130 kpl
Painopaikka
Digipaino, Turun yliopisto

Sisällys

Pääkirjoitus	3
SKO:n hallitus esittäytyy	4
SKO:n 76. vuosijuhlat	8
Pieniä uutisia	11
Hiljaisten seiväshyppääjien kerho	12
Mikkelissä	14
In & Out	17
Sydänkukko vai läskikukko?	18
Savolainen horoskooppi vuodelle 2001	20
Lainattuja lauseita	22
Testamenttini osakunnalle	23

Savo-Karjalaisen Osakunnan vakaa ja vankkumaton äänenkannattaja Käk ilmestyy jälleen pitkäkhön odottelun jälkeen. Viime vuosihan vierähti melkoisen hiljaiselon merkeissä, minkä lisäksi myös osakunnan 75-vuotisen taipaleen juhlistaminen eri tavoin vaati osansa. Niinpä ylimääräisiä voimavaroja ei jäänyt enää lehden tekemiseen – olkoonkin, että vuosi 2000 oli myös Käelle juhlavuosi lehden täytettyä kunniakkaat 70 vuotta.

Viime kuukausina on osakuntaelämässä kuitenkin ollut havaittavissa selviä piristymisen merkkejä. Päivystyskahvia kuluu melkein kuin vanhoina hyvinä aikoina, ja toimintaan on tullut mukaan uutta innokasta joukkoa. Se, että Käen päätoimittajaksi on jouduttu rekrytoimaan kaikenlaisia eläkeläisvaareja, voitaneen nähdä vain sinä kuuluisana poikkeuksena, joka vahvistaa säännön. Toivottavasti positiivinen kehitys jatkuu ja samalla ruokkii itse itseään. Parasta mainostahan osakunnalle ovat sen toiminnassa viihtyvät ihmiset.

Mitä Käk-lehteen tulee, moni varmasti huomaa sen ulkoiseen olemukseen tehdyt hienoiset muutokset. Joku saattaa kenties ikävöidä vuosien myötä tutuiksi käyneitä keltaisia kansia, joku toinen jotain muuta asiaa. Itku ei tunnetusti kuitenkaan auta markkinoilla, sillä aina roiskuu kun rapataan. Uudistusinnossa ei silti ole ollut tarkoitus heittää lasta pois pesuveden mukana – ainakaan kokonaan. Miten hyvin tässä pyrkimyksessä on onnistuttu, sen päätätte tietysti te lukijat.

Timo Raunio

SKO:n Hallitus esittäytyy

Koonnut
Riikka Peltonen
Kuva: Timo Raunio

Osakunnan uusi hallitus on paiskinut töitä tammikuusta lähtien. Se, millaisesta väestä tämä joukko koostuu, selviää toivon mukaan itse kunkin seuraaviin kysymyksiin antamista vastauksista:

1. Nimi ja asema hallituksessa?
2. Ikä?
3. Mistä olet kotoisin?
4. Mitä opiskelet ja miksi?
5. Mitä teet silloin kun et opiskele tai touhua osakunnassa?
6. Milloin sinulla on erityisen kivaa?
7. Mikä eläin olisit, ellet olisi ihminen?
8. Onko sinulla lemmikkieläimiä?
9. Mottosi?

1. Esa Harjulahti, toinen kuraattori.
2. 25 v.
3. Naantalista.
4. Tietojenkäsittelyoppia, koska olen aina tykännyt touhuta tietokoneiden kanssa.
5. Teen töitä, ja kesällä myös purjehdin.
6. Minulla on jatkuvasti erityisen kivaa!
7. Koira.
8. Meillä on tyttöystävän kanssa yhteinen hevonen.
9. Tärkeintä on lähteminen, jäiden lähteminen. Ja että järvissä vedet lämpeävät, jotta kesällä pääsee uimaan.

1. Johanna Maria Nousiainen a.k.a. Jomppa, tiedotussihteeri/pääsihteeri.
2. 25 v.
3. Kuusankoskelta
4. Fysiikkaa, koska en ole muutaakaan keksinyt (varsinkaan ruutia).

SKO:n hallitus 2001. Vasemmalta Esa Harjulahti, Lotta Penttinen, Johanna Nousiainen, Riikka Peltonen, Saila Tykkyläinen, Timo Ohvo, Jyrki Roine ja Matleena Pesonen.

5. Katselen töllöä tai hengailen avomieheni kanssa. Jonkin verran myös lueskelen kaunokirjallisuutta.
6. Kun saa nollata aivonsa ja olla täysin vapaa kaikista yhteiskunnan paineista.
7. Marsu. Sehän on sellainen suhteellisen mukava pallero.
8. Ihmisapina, joka aika usein tottelee nimeä Mikko.
9. Ennemmin tai myöhemmin, asioilla on tapana järjestyä.

1. Timo Ohvo ja Isäntä.
2. 22.
3. Imatralta.
4. Oikeustiedettä opiskelemalla saa uskomattoman yleissivistyksen yhteiskunnallisesta toiminnasta. Juristien työtehtävät on jänniä ja työllisyys hyvällä tasolla. Ja onhan tää aika seksikästä.
5. Tapailen tyttöystävää ja palloilen ja puljaan. Ja kasvatan rintalihaksia. Kesäksi aattelin hankkia semmoset

sikspäkit että keskimääräinen poika-pändiläinenkin kalpenee. Ja äijien kanssa on kiva käydä kaatamassa.

6. No silloin kun oon tyttöystävän kanssa. Nousuhumalassakin on aika väkää. Ja silloin kun saa syödä hyvin. Tai pelata tietokoneella jotain sopivan sielukasta. Ja silloin on kivaa, kun tytöt nauraa.

7. Olisin varmaan leijona tai gepardi. Tykkään maata savannilla, ja onhan nekin aika ketteriä veitikoitaa. Tyttöystävä kutsuu kissanhännäksi, joten kai minusta hyvä kissa tulisi. Paitsi että kissankarva kutittaa nenää.

8. Ei ole, eikä tule. Yhdenkään hilsepallon paikka ei ole minun kodisani, oli se pentuna miten suloinen tahansa. Esim. kaneista ja marsuisista pidän eniten punaviinikastikkeessa kunnan kermaperunoiden kera.

9. Kuollut koira – paras koira. Kuolema kuittaa univelat. Ihmisarvon voi myös kertoa kahdella. Aikaansa seuraava on sitä jäljessä. Oho, tuli jo neljä.

1. Riikka Elina Peltonen, I kura.

2. Huhtikuussa tulee 22 mittariin.

3. Paimiosta...

4. Opiskelen lääketiedettä, koska pidän ihmisistä. Haluan asua maalla.

5. Soitan klarinettia. Laitan mielelläni ruokaa ja olen ulkona. Nukku-

minen on kivaa... samoin tanssiminen...

6. Rauhallisesti ystävien kanssa iltaa viettämässä tai veden äärellä auringonlaskun aikaan. Paimiossa on paikka nimeltä Askala, perinmaisemapaiikka, jossa touhutaan ympäristöyhdistyksen porukalla. Siellä on vietetty monia ikimuistoisia hetkiä riukuaidan ja lampaiden kimpussa. Hyvän soittokeikan jälkeen fiilis on uskomaton.

7. Mahtaisinkohan se olla tanskalainen työhevonen... tai joku puoliapina.

8. Ne tavalliset villakoirat sängyn alla ja pölypunkit Terhi ja Taavi.

9. Errare humanum est, perseverare autem diabolicum. Eli erehtyminen on inhimillistä, erehdyksessä pitäytyminen saatanasta.

1. Lotta Penttinen, kulttuurisihteeriri.

2. 22.

3. En ole mistään kotoisin... lähinnä ehkä Keski-Suomesta.

4. Oikeustieteelliseen päädyin viime syksynä monien epäonnisten sattumien summana. En keksinyt mitään muutakaan.

5. Katselen telkkaria tai juoruilen.

6. Harvoin.

7. Kotka.

8. Ei ole eikä tule.

9. Aina ei voi onnistua.

1. Anna Riikka Matleena Pesonen,
sisäasiainsihteri.

2. 24 (toinen jalka haudassa).

3. Mikkelistä – se on ihmisen kokoinen kaupunki.

4. Oikeustiedettä, koska sitä voi opiskella jollei ole eirtyislahjakas missään. Aiemmin opiskelin kieli-tieteitä, koska olen siinä hyvä(?)

5. Teen töitä (ainakin unelmissani) ja käyn tapaamassa elämänkump-paniani ja syön.

6. Ahkeran päivän päätteeksi illalla, kun omatunto on puhdas, sää kaunis ja ystävällismielisiä ihmisiä ympärillä.

7. Kai muurahainen.

8. On yksi karvainen mies.

9. Niin metsä vastaa kuin sinne huu-detaan. Emme ole ihmisinä koskaan valmiita...

1. Jyrki Tapani Roine, ulkoasiainsih-
teeri.

2. Helmikuussa tuli 22 v. mittariin.

3. Etelä-Karjalasta, Taipalsaaren kunnasta.

4. Toista vuotta oikeustieteellisessä. Perustelu: koulutus takaa monipuolisen ja haastavan työn.

5. Urheilen, nukun ja juhlin.

6. Kaikkein parasta on viettää iltaa hyvässä seurassa.

7. Vapaa taivaan lintu.

8. Kyllä, piskuinen pehmolelu-koira nimeltä Otto, joka on todella söötti.

9. Aina sitä viisastuu, kun vanhe-nee.

1. Saira "Sjömi" Tykkyläinen, vah-
din eläimen raivolla valtaisaan raha-kirstuamme.

2. Lähes 20.

3. Virojoelta. Kartta käteen ja katse kaakkoisnurkkaan.

4. Taloustiedettä, jotta pääsisin isona pyörittämään teidän kaikkien rahoja, ajamaan pankkeja/yrityksiä konkurssiin typerillä sijoituksilla ja kertomaan hallitukselle kuinka on-netonta heidän talouspolitiikkansa on. Tietysti voisin myös nousta EKP:n johtopallille hallitsemaan Eurooppaa...

5. Jos asiat ovat kunnossa soitan viulua tai fonia, tanssin, luen, teen heräteostoksia, käyn sukulaisten luona passattavana ja nostamassa itsetuntoani tai biletän ankarasti. Jos eivät, tuskailen kirjanpitojen kanssa, hyppään kokouksissa, revin nuottejani, huudan ystävilleni yms.

6. Kun katson kelloa kahdeksalta aamulla ja tajuan että voin jatkaa uniani, katson kelloa uudelleen 12.00 ja voin edelleen nukkua, katson kelloa taas 16.00 ja vieläkin on kaukana katala maailma...

7. Hämähäkki.

8. Koira, tosin se (kuten monet muutkin lemmikini) elelee n. 370 km päässä.

9. Leben und leben lassen.

Teksti:
Lotta Penttinen ja
Saila Tykkyläinen
Kuvat:
Timo Raunio

SKO:n 76.

vuosijuhlat

Savo-Karjalaisen Osakunnan vuosijuhlat aloitettiin perinteiden mukaisesti Turun vanhalla hautausmaalla, jossa osakuntalaiset kävivät jättämässä seppeleet sankarihaudoille ja kunnioittamassa poismenheitä suurmiehiä.

Illalla juhlallisuudet jatkuivat Upseerikerholla runsaan ja paljon kiitoksia keränneen pitopöydän äärellä. Tilaisuuteen kuului luonnollisena osana kova- ja moniääninen

musisointi, kunniamainintojen jako sekä puheet. Isännän vaativista tehtävistä huolehti Timo Ohvo, emäntänä hyöri taloudenhoitajamme Saila Tykkyläinen. Lupsakkaan juhlintaan osallistui sekä vanhoja konkareita sekä uusia tulokkaita.

Vuosijuhlaesitelmässään FT Tapio Pursimo käsitteli Turkuun perustettua tähtitieteen tutkimusyksikköä ja kuvaili tähtitieteilijän arkea. Pursimo toi esiin myös Yrjö

Väisälän merkityksen Turun tähtitieteen kehitykselle.

Jyrki Roineen puhe naiselle kosketti varmasti jokaisen paikalla olleen sydäntä, mutta erityisesti osakunnan naisjäsenet olivat liikuttuneita Jyrkin kauniista sanoista.

Puheiden jälkeen jaettiin kultaa ja kunniaa. Timo Ohvo ja Petteri Kuusisto saivat harrastusmerkit, osakunnan valokuvaaja-toimittaja Timo Rauniota muistettiin SKO:n omalla stipendillä. Suurimman pottin vei Johanna Nousiainen, joka sai kotiin viemisiksi ansionauhan, KymO:n stipendin ja ainutkertaisen Jomppa-merkin.

Tapio Pursimon vuosijuhlaesitelmä oli hyvin mielenkiintoinen. Vieressä inspektorin rouva Ulpu Immonen.

Jyrki Roineen puhe tavoitti naisten sydämet.

Jatkot menossa. Isäntä on ties missä, joten emäntä Saila Tykkyläinen on ottanut oikeuden omiin käsiinsä isännänmaljan suhteen.

Ääneen pääsivät vapaassa sanassa inspehtori Kari Immonen ja Kulinäärinen tiedekunnan dekaani Mauno Mielonen. Onnittelunsa osakunnalle esittivät lahjojen kera Pohjalaisen osakunnan puheenjohtaja Mikko Haataja sekä Lex ry:n edustaja Jarkko Männistö.

Upseerikerholta S-osiksen tiloihin siirryttyään juhlijat löysäsivät solmioitaan ja polkaisivat isännänmaljan voimalla käyntiin pitkät ja kosteat jatkot, joilla sinnikkäimmät roikkuivat vielä auringon noustua – osa sisätiloissa, osa oven ulkopuolella. Osakuntamme jaloimpia perinteitä noudatettiin viimeiseen asti: dokaani-Petteri täytti velvollisuutensa yöpymällä riimupenkillä.

Anu Jokela ja Sari Hyvönen olivat innokkaita tanssilattian kuluttajia.

Pieniä uutisia

Teksti:
Johanna Nousiainen ja
Timo Raunio

Kesällä 2000 ilmestynyt ja tämän vuoden tammikuussa Turun Kaupunginkirjaston lainattavien kirjojen joukkoonkin päätynyt SKO:n 75-vuotishistoriateos näyttää saaneen varsin suuren suosion osakseen. Kirjaa on lainattu useampaankin otteeseen, ja ensimmäinen lainaaja innostui jopa pitämään sitä hallussaan puolitoista viikkoa yli eräpäivän!

Teosta – tai tarkemmin sanottuna kahta siinä olevaa artikkelia – on tähän mennessä ehditty käyttää jo ainakin yhden tohtorinväitöskirjankin lähdemateriaalina.

* * *

Tampereen yliopistossa on perustettu Pohjoiskarjalainen osakunta. Sen toimintaan ovat tervetulleita kaikki pohjoiskarjalaisiksi itsensä tunnistavat ja tunnustavat opiskelijat.

Uuden osakunnan tarkoituksena on edistää karjalaisen kulttuurin tuntemusta Pirkanmaalla, tarjota jäsenilleen hauskaa ja hyödyllistä toimintaa sekä iloista seuraa. Pyrkimyksenä on myös elvyttää Tampereen varsin hiljaista osakuntatoimintaa.

SKO:n toimistolla on jo noin kuu-kauden verran saatu ihmetellä ”Tahdotko savolaiseksi – virtuaalinen savolaistesti” -peliä. Loppuunkin asti se on pelattu. (Täytyy tosin myöntää, että kysyttiin pientä vinkkiä pelin puuhamieheltä, Olavi Ryt-köseltä itseltään. Hänethän tunnetaan mm. savonnuksistaan, joista ”Opeliksiin orjalaevaa” on toimistolla parikin kappaletta.)

Peli on saanut runsaasti positiivista palautetta, joten sitä kannattaa kokeilla! Juoni kulkee jotakuinkin niin, että Savon synkimmässä korpessa pahaa aavistamattoman miekkosen autosta loppuu menovesi. Lähimmän savun omistajaksi osoittautuu Rytkönen, joka suostuu antamaan pensoo vain aidosti savolaiselle. Ja tästä alkaa kiperien pulmien ratkominen. Niitä ovat palapeli, tietovisa, savolainen keittiö, kuullun ymmärtäminen ja hirsipuu. Tehtävistä saatujen pisteiden mukaan Rytkönen sitten lorottelee kaniisteriin sitä kultaakin kalliimpaa löpöä, jolla voi hyvässä tapauksessa päästä... jonnekin. Tässä kohtaa pistetään suuta soukemmalle, jotta peli-into säilyisi teilläkin. Terve- tuloa pähkäilemään savolaisten aivotuksia!

HILJAISTEN SEIVÄS- HYPPÄÄJIEN KERHO

Teksti ja kuva:
Timo Raunio

Kaija Kangasjärvi eli Kaija Koo.

Osakunnan vanhempien ja virallisempien kerhojen lisäksi siellä toimii tai on toiminut kaikenlaisia epävirallisempia kerhoja. Niistä kaikkein pirtein on viime aikoina ollut Hiljaisten seiväshyppääjien kerho. Sen eräänlaisena henkisenä johtajana vaikuttava Kaija Kangasjärvi selvittää haastattelussaan kerhon toimintaa.

Mikä Hiljaisten seiväshyppääjien kerho on, ja mitä sen toimintaan kuuluu?

Me käymme porukalla katsomassa jonkin ennalta sovitun elokuvan,

ja sen jälkeen menemme Kouluun kaljalle keskustelemaan näkemästä. Tietysti siinä tulee juteltua kaikenlaista muutakin.

Kuinka kauan tällainen kerho on osakunnassa toiminut?

Perustamisasiakirja on päivätty 15.1.1999, ja siihen on kirjattu kolmi- tai nelikohtaiset säännötkin sekä tietysti perustajajäsenten allekirjoitukset.

Mistä kerho on saanut hie- man eriskummallisen nimensä?

Nimi tulee elokuvasta *Kaasua, komisario Palmu*. Siinä Palmu kysyy Toivo Mäkelän näyttelemältä mieheltä, missä tämä oli ollut rikoksen tapahtumahetkellä. Mies vastaa, että Hiljaisten seiväshyppääjien kerhon kokouksessa.

Kuka sen päättää, mitä eloku- vaa mennään katsomaan ja mil- loin?

Joku yleensä ehdottaa sähköpos- titse jotain elokuvaa, ja tätä sitten muut kommentoivat. Tavallisesti siinä on ensin vähän aikaa sellainen ei-juu-vaarin housut -meininki, mutta kyllä siitä sitten yleensä jon- kinlainen konsensus löytyy. Ajan- kohdaksi pyritään tietysti valitse- maan sellainen, joka sopii mahdol- lisimman monille.

Ketkä ovat olleet kerhossa in- nokkaimmin mukana?

No tietysti Suokkaan Anu, joka aluksi veti toimintaa ennen kuin muutti Englantiin. Sen jälkeen

porukan kokoaminen on langennut etupäässä minulle. Petri, Esa Nou- siainen ja Petteri ovat olleet aika usein mukana, joskus myös Jomp- pa, Anu Jokela ja Perttu. Aravuoren Simokin on osallistunut pari kertaa, mutta pelkästään kaljanjuontiin.

Nimelistassa näkyy aika voi- makas senioripainotteisuus.

Joo, niinhän se on. Mutta ei tämä silti mikään suljettu salaseura ole, eli kaikki osakuntalaiset ovat kyllä tervetulleita mukaan, jos heitä vain kiinnostaa. Minulta voi kysellä tarkemmin sähköpostitse osoittees- ta kakanga@utu.fi.

Mitä elokuvia te olette käy- neet katsomassa?

Ensimmäinen oli *Sekaisin Maris- ta*. Sitten tulee mieleen ainakin *Häijyt, Kulkuri ja joutsen, Rukajärven tie, Pitkä kuuma kesä, Lapin kullan kimallus* ja uusin James Bond -filmi, mikä sen nimi nyt olikaan? Niin, ja tietysti myös *Levottomat, Badding* ja *Chicken run*.

Onko seuraavasta elokuvasta jo päätetty?

Meidän oli nyt tarkoitus mennä katsomaan sitä Irwin-elokuvaa, mutta jostain syystä paikalle tuli kovin vähän väkeä. Niinpä sitten päätimmekin mennä katsomaan ruotsalaisen elokuvan *Kimpassa*. Seuraavasta filmistä en vielä tiedä. Tietysti se riippuu siitäkin, mitä elo- kuvia tänne Turkuun on ylipäätään tulossa.

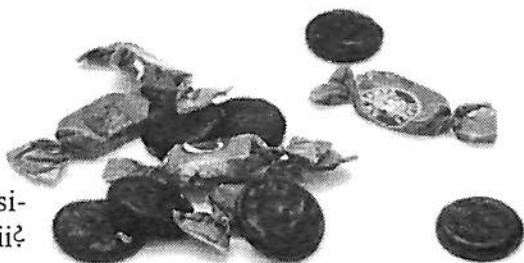
Mikkelissä

Teksti:
Matleena Pesonen
Kuvat:
Timo Raunio

Tarina perustuu lapsuus- ja nuoruusmuistoihini
1980- ja 90-lukujen taitteessa.

Ville ja Hapa kerrostalon pihassa Laajalammella.

- Ollaaks rosvo ja polluu?
- Joo.
- Miä oon pollu. Siä jäit kii!
- Enhä jääny. Miä olin erkkää!
- Et ollu. Siu olis pitäny sanoo et siä olit erkkää mut siä et sanonu.
- Emmiä tienny et myö oltii jo alettu.
- No nyt myö aletaa. Siä jäit kiil!
- Äeskä!

Villen äiti tulee pihalle.

- Villee! Miä lähe käymää Maksimattissa. Tuonksmiä siulle karkkii?
- Joo. Lätkäliikoja ja merkkareita.
- Ville ei syö mittää muuta karkkii, ko salmiakkii. Kohta se muuttuu mustaks koko poeka. Sit miä vien sen Varsavuoree. Hehehehe.
- Äeskä. Arvaa mikä on miun enkka, ko miä ajan pyörällä Hapan kotonta Kassulta tänne.
- Viistoista minuuttii.
- Viis minuuttii kolkytviis sekunttii.
- Elä höpjäjä. Hehehehe.

Maksimatti = Keskustan ruokakauppa, jossa monilla perheillä on tili.

Varsavuori = Hotelli kaupungin ulkopuolella Kirkonvarkauden sillan kupeessa. Toimi pakolaisten vastaanottokeskuksena 1990-luvun alussa.

Kassu = Vanha kasarmialue lähellä keskustaa.

Hapan isoveljen, Esan, historiantunti Päämajakoulussa.

- Ens tunnilla mennään Jalkaväkimuseoon.
- Eii sinne!
- Se on hirveen kaukana!
- Miksei mennä Päämajamuseoon?
- Sielä ollaan oltu jo kolme kertaa ja Jalkaväkimuseossa vaan yhen kerran. Sielä on nyt eri näyttely. Viimeks oli se asemasotajuttu, nyt on hyökkäysvaihe.
- Piuuuu PAM!
- PAM PAM!
- Saako ottaa karkkia mukaan?

Päämajakoulu = Peruskoulu ala-aste, joka toimii samassa rakennuksessa kuin päämaja sodan aikana. Koulun nimi muutettiin 90-luvulla Keskuskoulusta Päämajakouluksi. Samassa rakennuksessa on myös Päämajamuseo.

Sanna ja Mari, 14, juovat pussikaljaa perjantai-iltana Naiskin kesäteatterin tyhjässä katsomossa.

- Miä asun Peitsarissa. Missä siä asut?
- Moiskassa.
- Ai pöpilässä. Miä oon Tipulassa. Missä koulussa siä oot?
- Kalussa.
- Lähetääkö kaupunkii?
- Voimmiä lähtee.

Torin parkista tavoitetaan Corollassaan Sannan 18-vuotias isovelji, Jani.

- Moi Jani, elä kerro äeskälle!
- Ootsiä vähä köpsä. Miä lähe Stopparii.

Naiski = naisvuori.

Moiska = Moision kaupunginosa, jossa sijaitsee mielisairaala.

Tipula = Entinen tyttökoulu, nykyinen Urheilupuiston yläaste.

Kalu = Kalevankankaan yläaste.

Kaupunki = Kävelykadun pätkä torin laidalla, jonne nuorisokoostuu viikonloppuisin.

Stoppari = K-18 -menopaikka keskustassa.

Villen äiti tapaa ystävänsä Ansun torilla.

- Moi, siul on uus takki. Soppii siule tosi hyvin!
- Eiks oo kuule, miä sain sen Tokmannilta tosi halvalla.
- Mut kahoppassiä ko miä osti pojile Adidaksen verkkarit Supersäästöstä viijeläkympillä ja penalit kympilä AL-Hallista.
- Onkoha niitä verkkareita vielä, jos miäkii kävisi, ko meijä Sanna on ruinana niitä adidaksia ja miä lupasi, että seuraavasta palakasta ostetaa. Lähetkö muuten kahville ja lörtsylle?
- Emmiä jouva nyt, ko miä mee kampaajale. Miä käön tossa Kaijalla, se antaa miule hyvät alennukset, ko sen tyttö on meijä Villen kaa samalla luokalla.
- No miä lähe sit käömää Marskissa Veksin femmassa. Sielä voip olla taas utta tavaraa.

Marski = Kauppakeskus, jonka nimi muutettiin Kultapiiskusta Marskiksi samoihin aikoihin kuin Päämajakoulun nimikin

Ukit katsomassa legendaarista sprinttikisaa, Harrin hiihtoja, Urskissa. Harri Kirvesniemen kotiseura, Mikkelin Hiihtäjät, on pakertanut puolentoista kilometrin ladun puoliksi juoksuradalle ja puoliksi katsomoiden taakse.

- Se on tuo Kirvesniemi kova suksimies.
- Kyllä se suattaa vielä lyyvä nämä nuoremmat.
- HARRI, VOETTO KOTIIN!
- Kaho, tuola on vissiin Marja-Liisa.
- Huoltojoukoissa. Hehhehee.
- Minä käön hakemassa makkarata. Pitäkee työ penkki sulana sillä aekoo.
- Pistä mulle sinappija.

Urski = Urheilupuisto

In & out

Teksti:
Lotta Penttinen ja
Matleena Pesonen

SKO:ssa nyt in:

- Päivystyksissä lorviminen (opiskelun välttelyminen)
- Karkkipussit (uutuus-myyntiartikkeli toimistolla)
- Tahdotko savolaiseksi -pelirompu
- Tanskalaiset ja saksalaiset turbosäilyvät kakut päivystyksessä
- Merkittävien yhteiskunnallisten tapahtumien seuraaminen tv:stä osakunnan toimistolla (väentungos dopingskandaalin räjähtäessä)

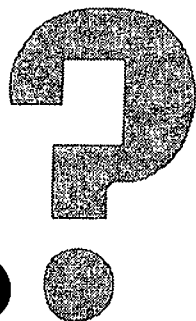
SKO:ssa nyt out:

- Paleleminen (toimistolla on uusi lämmitin)
- Toimiston tietokoneen a-asema (toimii keskimäärin parina päivänä viikossa)
- Tappelu sähköpostilistalla
- Turkulainen helvetillinen tuuli
- Pohjalaiset

Sydänkukka

vai

läskikukka

Teksti: Johanna Nousiainen
Kuva: Timo Raunio

Minä olen niitä immeisiä, jotka lukevat Kauppalehteä noin kerran elämässään (± yksi kerta). Voisi sanoa, että siinäkin on ihan tarpeeksi... Mutta sen ainoan kerran kun luin (KL 25.9.2000), niin sattuihin silmäni otsikko: "Ovatko yömaito ja sydänkukka terveystuokaa?"

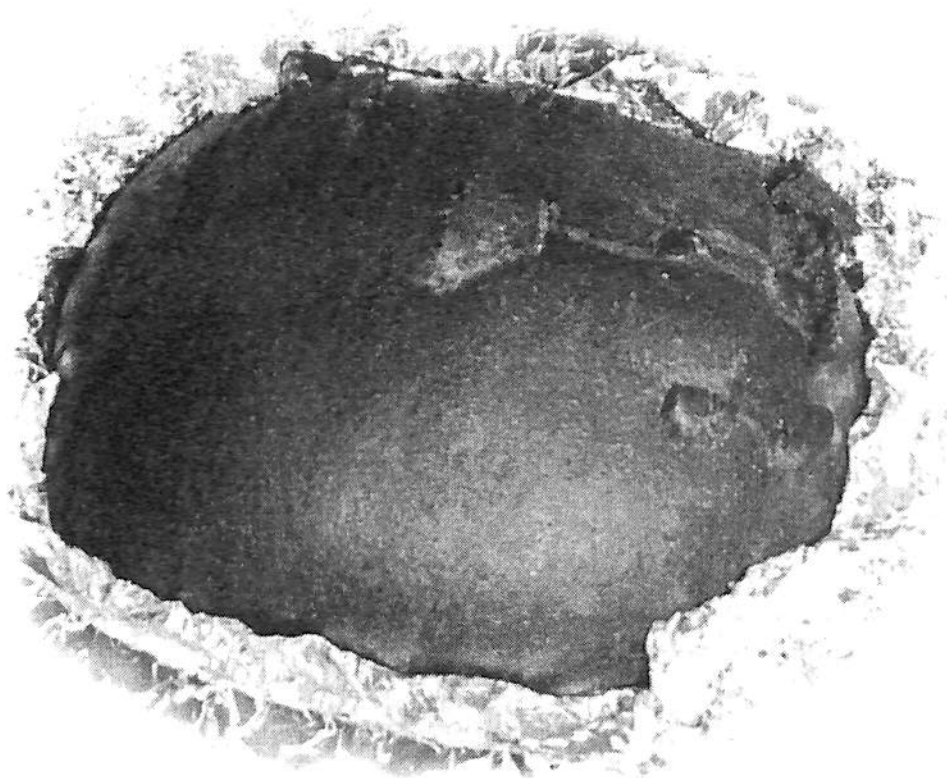
Jaa, että mitä on sydänkukka? Sitä ihmettelin minäkin, ja luin eteenpäin. Selvisi, että kuopiolainen leipomo Irene Partanen Ky on viime syyskuun alusta asti myynyt ns. sydänystävällistä kalakukkoa, jossa on vähemmän rasvaa, suolaa ja makua. Aivan! Sen leipomo myöntää itsekkin.

Toki terveellisen ruokavalion pitäisi nykypäivinä olla osa jokaisen tallaajan elämää, mutta eikö "kohuus kaikessa" liittyisi silti tähänkin asiaan?

Omasta mielestäni on mukavampaa syödä kerran vuodessa mehu-kasta läskikukkoa ehden voin kera kuin pupeltaa mautonta ruiskänttyä harva se viikko. Se on sitä elämälaatua, että esimerkiksi osakunnan juhliissa syödään kunnan aineksista valmistettua kurmettia. Ne loput 363 päivää saa sitten jokainen syödä mitä itse haluaa. Onneksi tähän asiaan ei olekaan tulossa muutosta! Läskikukka kunniaan!

Mutta koska tästä terveyskukosta ei ole ensikäden tietoa, ehdotan että Kuopiossa liikkuva asiamiehemme hankkii osakunnan tutkimustarkoituksiin yhden kappaleen ko. tuotetta, yhden Partasen taval-

lista ja yhden Hyvösen kilpailevaa tuotetta – Seniorijuhlien erinomaiset kukothan ovat Sinikka Hyvösen tuotantoa. Testiryhmän lahjomattomien makuhermojen tuomioon on sitten kaikkien tyytyminen.

Tästä on kysymys: aidosta savolaisesta kalakukosta ja sen herkullisesta mausta. Valitettavasti tämäkään asia ei ole enää nykyisin itsestäänselvyys. Niinpä eräissä tapauksissa joudutaankin toteamaan vanhaa sanontaa mukaillen, että “moni kukko päältä kaunis, mutta silkkoa sisältä”.

Savolainen horoskooppi vuodelle 2001

Astrolooki on tuassiiisa pistännä planeetat ja muut taevaankappaleet ookeeseen ja kurinalaseen järjestykseen. Vilikaseha mitä tulevaesus tuo tullessaan, nii ee sitte tarvii myöhemmin ihmetellä asioitten suamia kummia kiänteitä.

Pässi 21.3.–20.4. Onnellinen ähötyisolotila vuan jatkuu, mikä on jo vähä vuarallista: liiallinen ähöttäminen ku tekköö immeisestä tönkön. Yritä suaha ihteēs vähä liikettä, mutta alota raahallisesti. Telekkarin kaakosiätimen räpeltäminen kääp hyvin alakuverryttelystä.

Sonni 21.4.–20.5. Puuskuttelet ja äkistelet nyt ihan turhaan: kukkaan ee jaksä ennee sinua ottoo toesta. Muistapa että liian kuumana käävä sonni pistetään filleiks, ja niin se suattaa sullekkii vielä käävä. Jos ies kahtosit kuka on vastassa, ennenku lähet hyökkeemään. Muuten tulloo liian pahhoo jäläkee – sinulle itelles, nimittäen.

Veljmiehet 21.5.–21.6. Sinä huovut tuas semmosta lähimmäesen rakkaatta, että lähimmäeset kaekkoo jo kaavemmas. Kannattaes nimit-

täen vähä panostoo tuoho henkilökohtaseen hykieniaan, ja ostoo uus hammasharja ja pullo reksonata. Nii jopa alakaa olla ihan uunenlaesta vientiä!

Rapu 22.6.–22.7. Sinä vuan köpötät taaksepäen, vaekka suunnan pitäes olla ihan toenen! Elä nyt hyvä immeine muni tätäkii vuotta, vua ala jo tehä jottaa. Ravista turhat kovettumat piältäes, ja näätä sisäne herkkyytes. Muista, että sinua arvostettaan eniten justiiisa sen takia, mitä sisältäs löötyy.

Ilives 23.7.–22.8. Nelinkontin kulet nööränä elämän eessä koko tämän vuojen. Onko tullu vähä lipsahettua kaijalta tieltä, mitä? Mooruat muka elämän kovvuutta, mutta sinä et tiijä siitä vielä mittääl! Vua tulevana vuonnaapa alat siitäkiin suaha vähä käsitystä...

Vanahapiika 23.8.–23.9. Eekö oo kukkaa tarttunna vielä kookkuis, vaekka oes minkälaeset hookutti- met tarjolla? No eepä tartu tänäkää vuonna, eekä siinä aata minkääläe- set virittelyt. Kato kartasta suurin tie Kyöpelivuorelle ja haatauvu sin- ne. Toenen vaechoehto on tietysti, että tiet jottaen muuta.

Puntari 24.9.–23.10. Taetaa olla punnukset hukassa sinun elämästä- es ihan totaalisesti, sen verran holt- titonta on heeluminen ollunna. Yri- tähä vähä vakkauttoo elämätäs. Ja jos toeset tuntuu ottavan sinut liian kevyesti, hanki lissee paenoo.

Mäntypistiäinen 24.10.–22.11. Onko verpaalisten pistimies terä jo tylsynnä? Eekö ajatukset lennä en- tiseen tappaan? Sinä oot nyt jonnii- laesessa henkisessä horrostilassa, eekä sinua vielä tänä vuonna siitä herreille suaha. Muut on kyllä moe- sesta asiantilasta pelekästään mie- lissään.

Kukko 23.11.–20.1. Turhaan kiljut ja kievut, ee sinua ennee kukkaan kuuntele. Aeka on ajanna armotta sinun ohite. Tyyvy kohtaloos, muu- takaan et maha. Vua mitäpä tuota suremaan, kaekki vanahahan muut- tuu aekanaa antiikiks. Sinunnii arvo huomataan – kunhan jaksat oottoo vielä paer sattoo vuotta.

Poro 22.12.–20.1. Nenänvalakasu- viikot oes sullekkii punanenälle tar- peen, ku lähet kohti uutta vuostu- hatta. Sinusta suattaa tuntua, niin- ku oesit pelekkee käristystä toesten laatasella. Elähän unoha, että yti- meltäes oot villi ja vappaa luonto- kappale. Vaekkee muut sinun vil- leyttäs het piältäpäen huomoes- kaan.

Vesjmies 21.1.–19.2. Tähet näättää jonnii-laesta tippumista. Joko joovut tippaan lasarettiin tae sitte sulla on omat tiputtelut jossae perämetässä. Tae ehkä vuan muuten tiput kor- keelta. Kaeken kaekkijaan vuos näättää vähä turhannii kosteelta, nii ulukosesti ku sisäsestikii. Kannat- aes tilikitä jo umpeen isommat rei- jät, niinku kurkkuis. Ja muista kas- tella kukat.

Muikut 20.2.–20.3. Mielelläs liik- kusit suuremmissa parvessa ja to- esten selän takana, mutta se ee en- nee tänä vuonna onnistu. Eti omat väylät ja sukella rohkeesti syvem- mille vesille: pintakuohut on mui- ta, kevyempiä keekistelijöetä, var- ten.

Kirjoitus on julkaistu alun perin Piiäjä- läinen-lehdessä 29.12.2000.

Lainattuja lauseita

Koonnut
Timo Raunio

"Gradun teettämisen päätarkoitus onkin seuloa opiskelijoista tutkijatyyppejä jatkokoulutettaviksi tai – vähemmän teoreettisilla aloilla – antaa opinnoille tieteellistä pintakiiltoa. Ikävää vain on, että tämä tapahtuu normaalin, korkeakoulujen ulkopuolelle tähtäävän opiskelijan kustannuksella. Hän joutuu tuskailemaan työn kanssa, jossa hän ei mitään ammatissa sovellettavaa opi ja jossa menestymistä ei juuri työmarkkinoilla kysytä."

Professori Matti Larjavaara Helsingin Sanomissa 25.2.2001.

"Kiteen Pontikka on vuonna 1994 perustettu Punkaharjulla toimiva yritys, joka jatkaa kiteeläistä alkoholivalmistusperinnettä."

Alkon Uudet tuotteet -luettelo maaliskuussa 2001.

"Ruokahysterian vuosikymmeninä on kasvanut pari sukupolvea ihmisiä, jotka eivät edes tiedä, miltä hyvä ruoka maistuu, kun he eivät ole sitä koskaan saaneet."

Aarno Laitinen Iltalehdessä 10.3.2001. (Ruokahysteria on hänen mukaansa vallinnut 1960-luvun lopulta lähtien.)

"Lapset on hyviä. Kaksi pienintä poikaa ovat jo niin vanhoja, etteivät jaksu tulla katsomaan."

Viipurin vanhin asukas, 111-vuotias Maria Petrovna Strelnikova Helsingin Sanomissa 14.4.2001 puhuessaan jälkikasvustaan.

Testamenttini osakunnalle

En koskaan uskonut tämän kaiken päättyvän näin. Lähdön hetki on tullut. Hyvin olen viihtynyt tähän asti ja hyvin olisin viihtynyt vastakin. Niin se elämä riepottelee pientä kulkijaa. Mielessäni pyörii monia ajatuksia, ja vaikka kuinka yritän kapinoida vastaan, en voi asioita muuttaa. Mutta eihän tämä kuitenkaan ole kaiken loppu vaan uuden, jännittävemmän elämän alku.

Osakunta antoi minulle paljon, paljon se myöskin otti. Tämä on kuitenkin ollut sitä elämäni parhainta aikaa, josta vain pari päivää vaihtaisin pois. Osakunnasta olen löytänyt ne todelliset ystäväni, jotka toivottavasti pysyvät läpi elämän ja osakunnassa olen oppinut myös ryyppäämään niiden ystävien kanssa.

Vielä kerran korviini kantautuu tuon meluisen S-Osiksen mystinen kakofonia. Uskon, että Jumala tahtoi näin kohdallani käyvän. Siirryn elämässään eteenpäin ja esitän kiitokseni kaikille tukijoilleni vuosien varrella. S-Osikselle lupaan kuitenkin vaeltaa vähintään kaksi kertaa vuodessa juhlien aikoihin.

Johanna Nousiainen

PS. Läksiäishippaloista ilmoitan erikseen.

LUENTOJ
ELÄMÄST
JOKA
ILTA

Räivintola
PROFFAN
K E L L A R I N

REHTORINPELLONKATU 6

PUH. 250 5515

2